

ZAiKS.TEATR

biuletyn informacyjny | nr 14 | 2017

3 nowości w zasobach ZAiKS-u

3 Paweł Demirski *Triumf woli*

4 Mariusz Pogonowski *Jazda*

5 Jean-Paul Sartre *Bez wyjścia*, przekład z języka francuskiego Antoni Libera

7 Karl Schönherr *Diablica*, przekład z języka niemieckiego Grażyna Kania

9 Iwan Wyrypajew *Pijani*, przekład z języka rosyjskiego Agnieszki Lubomiry Piotrowskiej

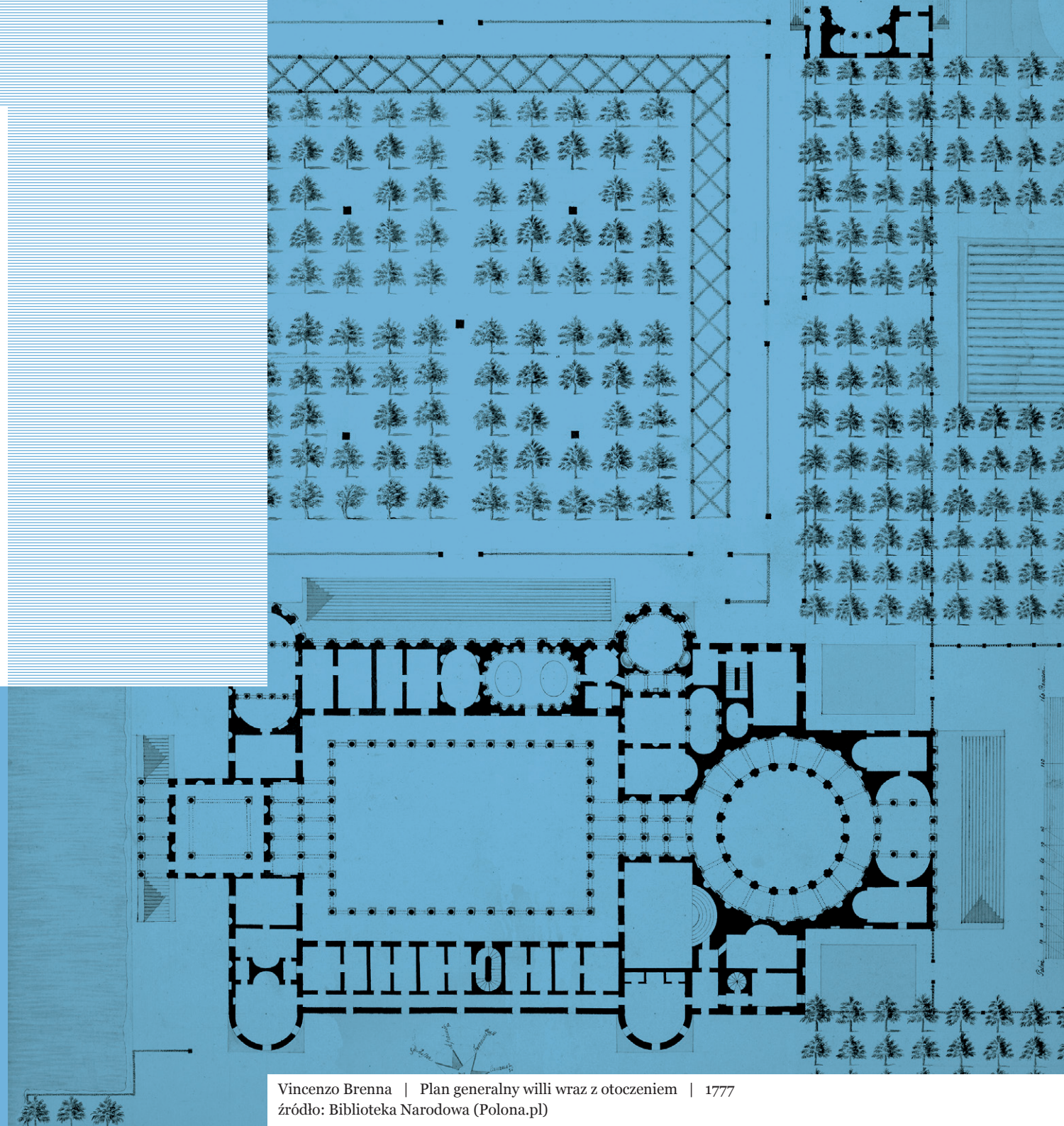
11 Andrzej Strzelecki *Kolorowe skarpetki*

15 wydarzenia

18 prawa do sztuk / biblioteka / kontakt

ZAiKS Stowarzyszenie Autorów

www.zaiksteatr.pl

Vincenzo Brenna | Plan generalny willi wraz z otoczeniem | 1777

źródło: Biblioteka Narodowa (Polona.pl)

SZANOWNI PAŃSTWO,

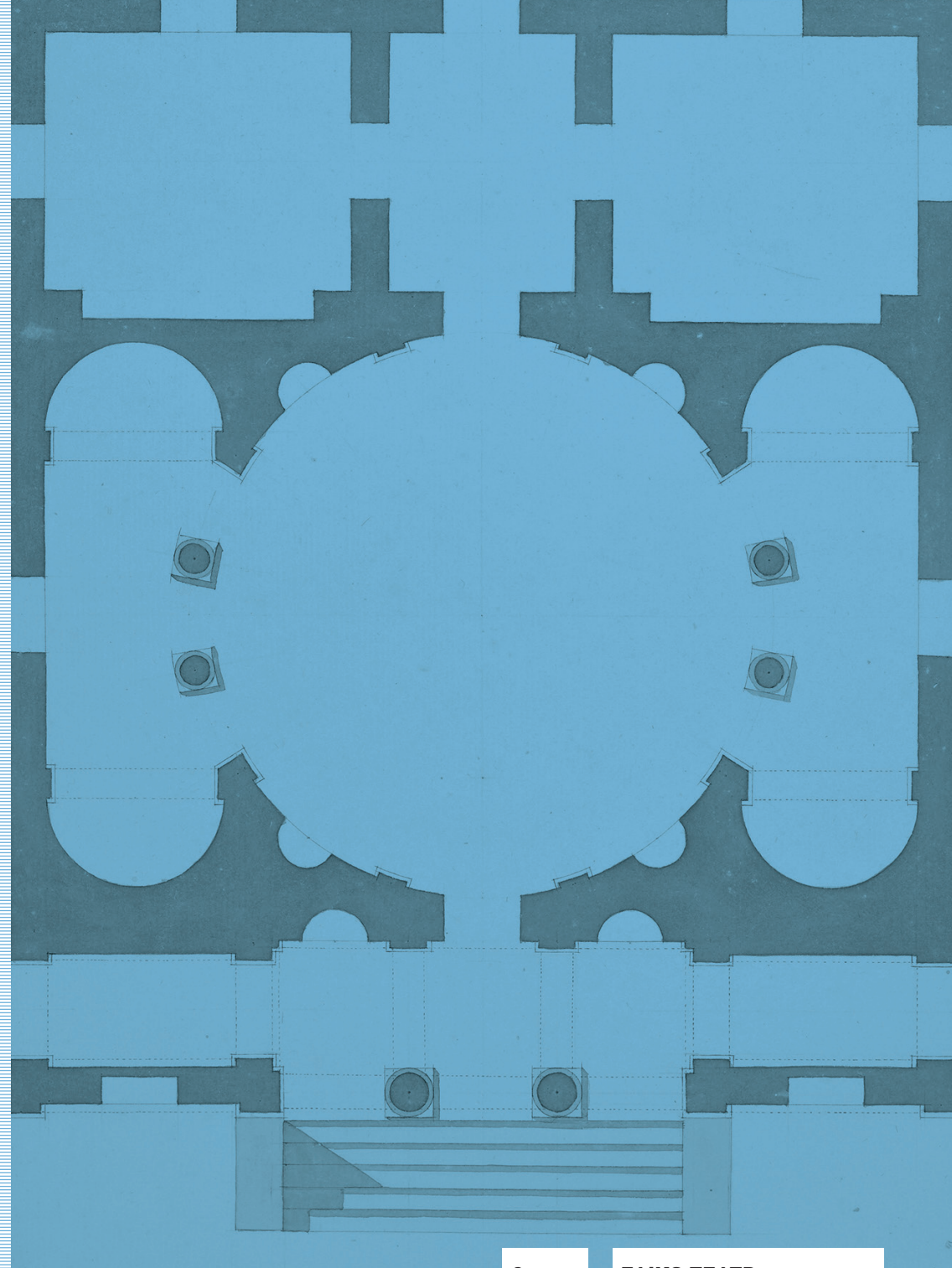
Mamy przyjemność zaprezentować Państwu
czternasty numer naszego biuletynu
ZAiKS.Teatr.

W tym numerze wyjątkowo dużo tłumaczeń
z różnych kręgów kulturowych. To teksty
o bardzo odmiennej stylistyce i tematyce
w przekładach znanych i cenionych tłumaczy
– między innymi Antoniego Libery i Agnieszki
Lubomiry Piotrowskiej.

Życzymy przyjemnej i owocnej lektury.

Z poważaniem

Redakcja

Paweł Demirski

TRIUMF WOLI

dramat

role: tekst wieloobsadowy

premiera: 31 grudnia 2016 r. w Narodowym Starym Teatrze
im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie, reż. Monika Strzępka

Paweł Demirski (1979) – dramaturg, autor *Walęsy. Historii wesołej, a ogromnie przez to smutnej, Dziadów. Ekshumacji, Był sobie Polak, Polak, Polak i diabeł, Śmierci podatnika, Courtney Love, Bierście i jedźcie, Firmy*, a także scenariusza serialu teatralnego *Kłtwa. Odcinki z czasu beznadziei, Nie-boskiej komedii. Wszystko powiem Bogu, Tęczowej Trybuny 2012 czy W imię Jakuba S.* W latach 2003-2006 był kierownikiem literackim Teatru Wybrzeże. Wraz z Moniką Strzępką otrzymał Paszport „Polityki” w kategorii Teatr za rok 2010. Twórcy mają też na koncie poświęcony życiu teatralnemu serial telewizyjny *Artyści*, emitowany w 2016 r. w Telewizyjnej Dwójce.

Na bezludną wyspę trafia gromada rozbitków, ocalałych z katastrofy lotniczej. To ludzie tacy jak my, odzwierciedlający współczesne znerwicowane społeczeństwo, przepełnione negatywnym przekazem płynącym z mediów.

Nad ich dalszymi losami i całą opowieścią czuwa nie kto inny, jak William Szekspir, który trochę pisze za ich pomocą inną wersję *Burzy*, trochę myli wątki, cytując chwilami teksty Christophera Marlowe’a czy Stanisława Wyspiańskiego. Początkowo przerażeni swoim nieszczęściem rozbitkowie starają się poprawić sobie humory, opowiadając historie przynoszące nadzieję. To dzięki nim wcielają się w kolejne postacie, które przekraczają własne ograniczenia. Jest wśród nich Kathrine Switzer – pierwsza kobieta marząca o przebiegnięciu Maratonu Bostońskiego i otwierająca swoim czynem drogę do publicznego biegania długodystansowego innym kobietom. Pojawiają się górnicy i geje wspierający się w walce o swoje prawa rodem z głośnego brytyjskiego

filmu *Dumni i wściekli*. Jest też samońska drużyna piłkarska, która mimo straszliwej porażki w meczu z Australią, która strzeliła im 31 goli (oni nie strzelili żadnego), stara się jeszcze raz zdobyć na odwagę stanięcia na murawie i nauczenia się zasad skutecznego futbolu. Jest wreszcie wzruszająca historia człowieka ratującego pingwina z katastrofy ekologicznej, który zaprzyjaźnia się ze zwierzęciem przepływającym co roku osiem tysięcy kilometrów, aby spotkać swojego wybawcę. Kolejne historie podnoszą na duchu nawet tych rozbitków, którzy nieustannie zmagają się z prywatnymi i publicznymi problemami na tyle, że pomimo dzielących ich różnic poglądowych są w stanie usiąść do wspólnej kolacji. Przynosi im ona nadzieję, że może jeszcze uda się we współczesnym świecie wzajemnie zrozumieć.

Mariusz Pogonowski

JAZDA

dramat
role: 2K, 2M

premiera: 25 lutego 2017 r. w Teatrze Dramatycznym
im. Jerzego Szaniawskiego w Płocku, inscenizacja
Mariusz Pogonowski

Mariusz Pogonowski (1976) – absolwent aktorstwa w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej we Wrocławiu (2000). Od 2000 roku aktor etatowy Teatru Dramatycznego im. Jerzego Szaniawskiego w Płocku i instruktor teatralny w Płockim Ośrodku Kultury i Sztuki. W 2007 roku założył Stowarzyszenie Teatr Per Se, które stało się przestrzenią do spotkań scenicznych profesjonalnych twórców z amatorami. Ma na koncie liczne nagrody, m.in. Nagrodę Płockiego Towarzystwa Przyjaciół Teatru za pracę artystyczną w 2006 roku, I Nagrodę Prezydenta Miasta Płocka dla najlepszego animatora społecznego, a Stowarzyszenie Teatr Per Se zostało najlepszą organizacją pozarządową 2012 roku w Płocku.

O tragicznym losie młodego chłopaka uzależnionego od dopalaczy opowiada jego najbliższa rodzina: Matka, Ojciec, Brat i Siostra.

Razem z nimi jesteśmy początkowo nieświadomymi obserwatorami, jak młody chłopak z ciekawości próbuje działania dopalaczy. Rodzice, szanując prywatność dorastającego dziecka, nie zagląдают do jego pokoju. Tymczasem Piotr wraz ze swoją dziewczyną Weroniką testują kolejne produkty. Dla niej kończy się to „jazdą”, po której decyduje się na rozstanie z chłopakiem. Dla niego – przeniesieniem do prywatnej szkoły, w której rozwija własny biznes. Staje się nie tylko aktywnym użytkownikiem, ale też sprzedawcą nielegalnych środków innym uczniom. Zmienia się jego stosunek do rodziny, jest coraz bardziej opryskliwy, zachowuje się w sposób niepokojący najbliższych, którzy w końcu orientują się, jak duży jest problem uzależnienia Piotra. Na ratunek jest jednak już za późno. Mimo prób wyjścia z nałogu, obietnic dawanych rodzinie i nowej dziewczynie, Piotr wpada w stany psychotyczne, przechodzi nieudane detoksy i ciągle wraca do środków uzależniających. Ta historia nie ma prawa skończyć się szczęśliwie...

Jean-Paul Sartre

BEZ WYJŚCIA

przekład z języka francuskiego

Antoni Libera

dramat

role: 2M, 2K

premiera: 26 września 2014 r. w Teatrze Dramatycznym
im. Gustawa Holoubka w Warszawie, reż. Barbara Sass

Jean-Paul Sartre (1905-1980) – główny przedstawiciel francuskiego egzystencjalizmu, pisarz, krytyk literacki oraz publicysta. Sławę przyniosła mu opublikowana w 1943 roku rozprawa filozoficzna *L'être et le néant* (w Polsce wydane we fragmentach pod tytułem *Problem bytu i nicości* w 2001) uznana za wykładnię francuskiego egzystencjalizmu. Głównymi postawionymi w niej tezami była świadomość całkowitej wolności człowieka i związany z tym lęk, poczucie przemijania, bezsensu istnienia i samotności. Człowiek pozostawiony samemu sobie musi nieustannie dokonywać wyborów, za które ponosi pełną odpowiedzialność, a wszelkie wartości, wieczne idee oraz Bóg są tylko jego wymysłem.

Skoro zaś nie ma Boga, brakuje jakiegokolwiek porządku moralnego ułatwiającego codzienne funkcjonowanie. Swoją myśl filozoficzną Sartre przenosił także do dramatów ukazując postacie kształtowane w działaniu, których myśli i czyny są ukazane poprzez konkretne sytuacje. Sztandarowym przykładem takiego dramatu jest *Bez wyjścia* napisany w 1944 roku, wystawiany wcześniej pod polskim tytułem *Przy drzwiach zamkniętych*, w którym pada jedno z najsłynniejszych stwierdzeń przyjętych przez zwolenników filozofii egzystencjalizmu „piekło to inni”.

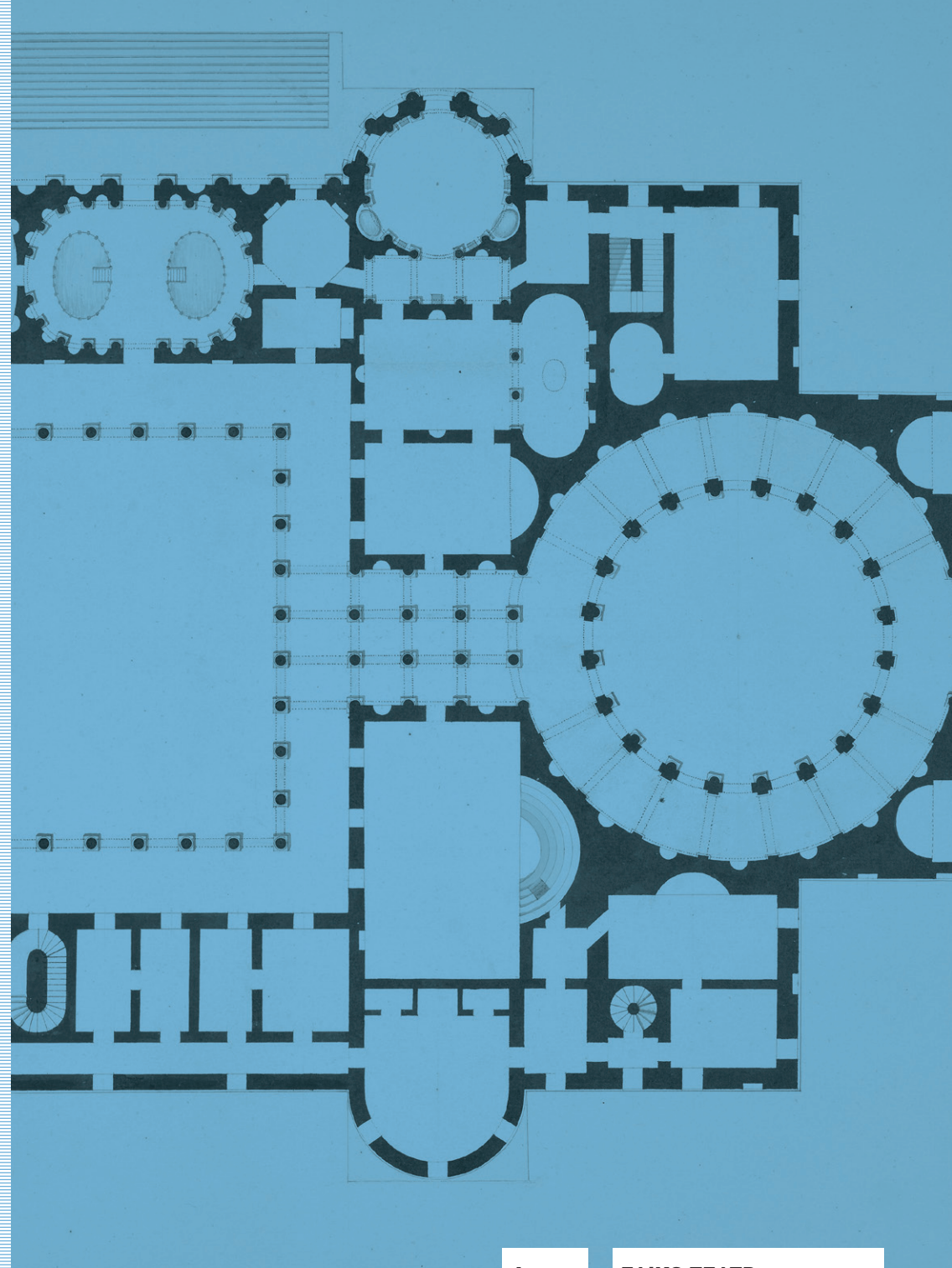
Antoni Libera (1949) – pisarz, tłumacz, reżyser, znawca twórczości Samuela Becketta. Ukończył studia na Uniwersytecie Warszawskim, doktoryzował się w Polskiej Akademii Nauk. Przełożył i wydał wszystkie dzieła dramatyczne Becketta, część jego utworów prozą oraz eseje i wiersze. Sztukami Becketta zajmuje się również jako reżyser, wystawiając je w Polsce i za granicą. Dotychczas zrealizował blisko trzydzieści spektakli, z udziałem wielu wybitnych aktorów. Tłumaczył także tragedie Sofoklesa (m.in. *Antygonę* i *Króla Edypa*), dokonał nowego przekładu *Makbeta* Szekspira i *Fedry* Racine’a oraz kanonu poezji Friedricha Hölderlina i wierszy Konstandinosa Kawafisa. Przekłada też libretta operowe (m.in. *Śmierć w Wenecji* Benjamina Brittena, *Czarną maskę* i *Króla Ubu* Krzysztofa Pendereckiego oraz *Music Programme* Roxany Panufnik). Autor powieści *Madame*, która wygrała konkurs ogłoszony przez wydawnictwo „Znak” w 1998 roku, stając się jednym z największych bestsellerów w historii polskiej współczesnej twórczości prozatorskiej.

(na podstawie: www.antoni-libera.pl)

Garcin trafia do pokoju w piekle, gdzie wprowadza go Lokaj wyjaśniający mu aspekty dalszego funkcjonowania.

Początkowo rozczarowany jest brakiem stereotypowych elementów kojarzących się z piekłem, szybko jednak okazuje się, że tortury zapewni mu towarzystwo dwóch kobiet trafiających do tego samego pokoju. Zgodnie z głównym hasłem tego sztandarowego dramatu egzystencjalizmu „piekło to inni”, zamknięta na wieczność w jednym pokoju trójka funduje sobie dotkliwie rozgrzebywanie własnej przeszłości i bolesne rozliczenie z dokonaniem swojego życia. Garcin, Stella i Inez usiłują początkowo odgrywać przed sobą role, które przyjmowali do tej pory. Garcin stylizuje się na macho, nieskazitelnego pacyfistę, który został zastrzelony za swoje przekonania. Ostra i cyniczna Inez wydaje się nie mieć złudzeń dotyczących samej siebie i innych. Blondwłosa Stella, mimo pozornie beznadziejnej sytuacji, nadal wydaje się mieć nadzieję na poprawę swojego losu. Stopniowo jednak w bezpośredniej rozmowie opadają kolejne maski. Nieskazitelną

Garcin okazuje się człowiekiem czerpiącym przyjemność z poniżania własnej żony. Inez przyznaje się do życia w pełni tylko w chwilach, kiedy wysysa energię z osób jej towarzyszących, a potem bezlitośnie porzucanych. Naiwna i prostoduszna Stella jest dzieciobójczynią. Skazani na siebie na zawsze ludzie w nieskończoność będą rozgrywać między sobą tę samą psychodramę, odkrywając swoje najgorsze strony charakteru.

Karl Schönherr

DIABLICA

przekład z języka niemieckiego
Grażyna Kania

dramat

role: 2M, 1K

Karl Schönherr (1867-1943) – austriacki pisarz i dramato-pisarz. Studiował filozofię oraz medycynę na uniwersytecie w Wiedniu, jako lekarz pracował przez pewien czas w szpitalu St. Polten, a potem prowadząc prywatną praktykę. Karierę lekarską zakończył w momencie sukcesu sztuki *Der Bildschnitzer: Eine Tragödie braver Leute*. W twórczości Schönherra wyraźnie widać wpływy takich prądów literackich przełomu XIX i XX wieku, jak naturalizm i symbolizm. Postacie jego dramatów naznaczone są silnym indywidualizmem i silnie skonfliktowane psychologicznie z rzeczywistością, w której przyszło im żyć, jak w przypadku głównej bohaterki *Diablicy*.

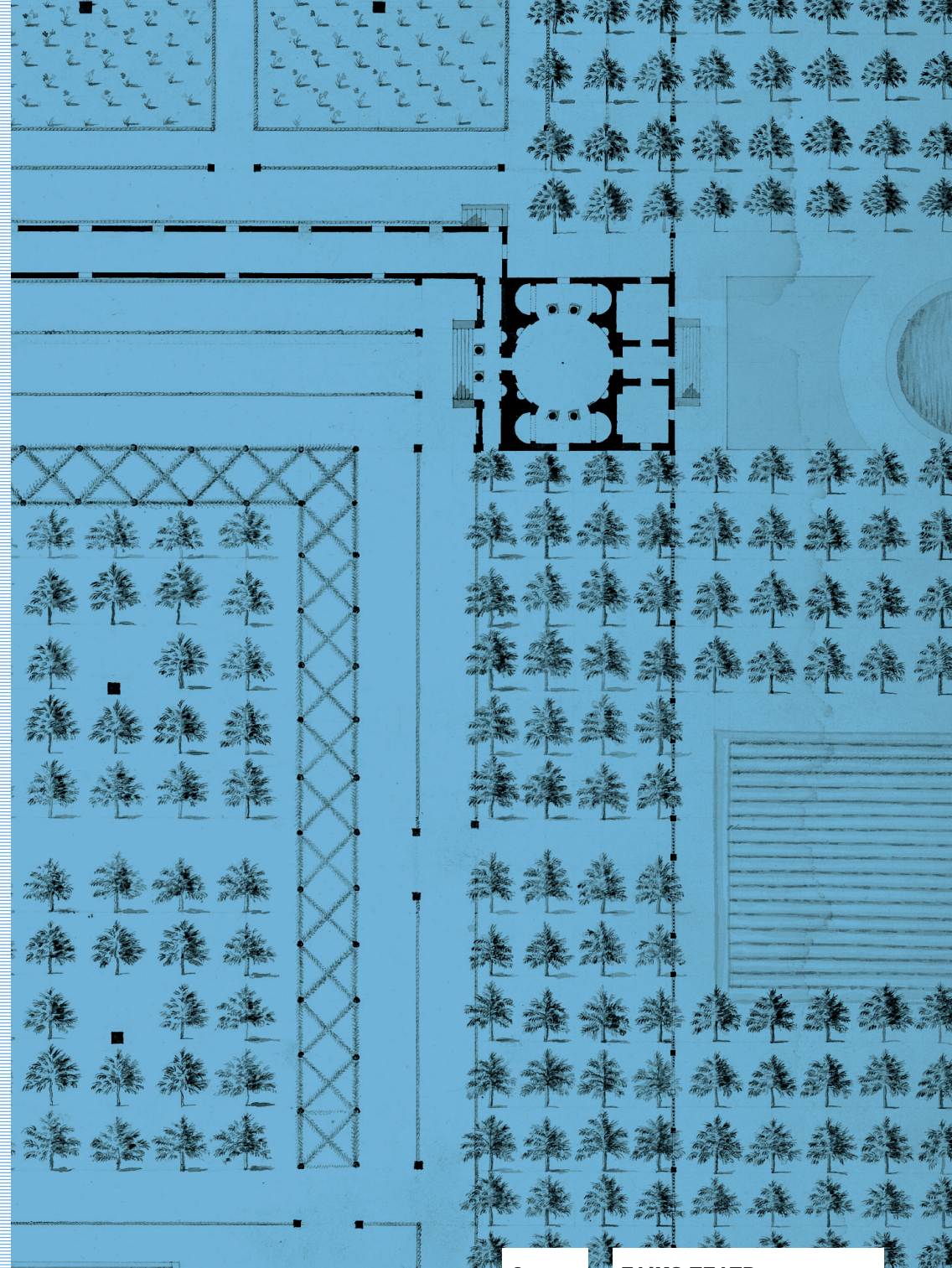
Grażyna Kania (1971) – reżyserka teatralna i aktorka, absolwentka Policealnej Państwowej Szkoły Wokalno-Baletowej w Gliwicach na Wydziale Baletowym, wydziału aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej

i Teatralnej w Łodzi i wydziału reżyserii Hochschule für Schauspielkunst Ernst Busch w Berlinie, który ukończyła z wyróżnieniem w 2001 roku. Debiutowała w Schillertheaterwerkstatt w Berlinie realizując *Ostfotze* – parodię *Pierścienia Nibelungów* Ryszarda Wagnera – jedną z części przedstawienia na podstawie *Mauerstücke* Manfreda Karge. W Niemczech zrealizowała także takie sztuki, jak *Überall in der Badewanne wo nicht Wasser ist* Gesine Danckwart w Teatrze Maksyma Gorkiego w Berlinie, *Pulkownika Ptaka* Christo Bojczewa w Niemieckim Teatrze Narodowym w Weimarze i *Don Juan pouraca z wojny* Ödöna von Horvátha. W Polsce debiutowała głośnym przedstawieniem *Beczka prochu* Dejana Dukovskiego w gdańskim Teatrze Wybrzeże. Ma na koncie także m.in. *Zimę* Jona Fosse’a w TR Warszawa, *Woyzecka* Georga Büchnera w Teatrze Polskim we Wrocławiu, *Wiarę, nadzieję, miłość* Ödöna von Horvátha i *Blackbird* Davide’a Harrowera w Teatrze Dramatycznym w Warszawie, *Sieroty* Dennisa Kelly w Teatrze Powszechnym w Warszawie i *W mrocznym, mrocznym domu* Neila LaBute’a w Teatrze Narodowym w Warszawie. Poza reżyserią teatralną, Grażyna Kania tłumaczy także sztuki i filmy z języka angielskiego i niemieckiego oraz wyklada na Wydziale Aktorskim niemieckiego Universität der Künste, Hochschule für Schauspielkunst „Ernst Busch” w Berlinie.

W wysokich górach, w oddalonej od wszelkiej cywilizacji chacie, mieszka młoda Kobieta. Jest żoną Mężczyzny – cherlawego i najslabszego z całej rodziny, przemysłowika, którego jedynym celem w życiu jest zdobycie wystarczającej ilości pieniędzy i kupienie pięknego domu przy rynku w miasteczku na dole.

W tym samym czasie młody i ambitny Strażnik postanawia ukrócić przemysłowe eldorado. Mężczyzna dowiaduje się o jego zamiarze i namawia żonę, aby podstępem uwiodła Strażnika doprowadzając do jego ośmieszenia i zniszczenia jego nieposzlakowanej opinii. Żona początkowo opiera się namowom męża, gdy jednak poznaje młodego i przystojnego Strażnika zaczyna prowadzić z nim dwuznaczną grę. Z jednej strony oszukuje młodego chłopaka, z drugiej – sama zafascynowana jest jego siłą i urodą, tak inną od niedostatków jej męża. Zawsze marzyła o dziecku, którego nie dał jej zbyt słaby Mężczyzna, teraz zaczyna myśleć o dzieciach, które mogłyby

narodzić się z jej związku ze Strażnikiem. Mężczyzna widzi fascynację Kobiety, staje się coraz bardziej zazdrosny i demaskuje młodego chłopaka przed jego Komendantem. Zamiast zaszczytów z wykrycia przemytników, Strażnik zostaje zdegradowany i zmuszony do opuszczenia okolicy. Jednak zanim wyjedzie, Kobieta jeszcze raz rozegra między obu mężczyznami swoją tytułową „diabelską” grę. Zmusza męża do przepisania na nią kupionego właśnie domu w miasteczku, upija Strażnika i uwodzi go demonicznym tańcem, doprowadzając do zabicia przez niego Mężczyzny. Osiąga tym samym to, co chciała: staje się bogatą, młodą wdową, niezależną od ośmieszonych przez nią i wykorzystanych mężczyzn.

Iwan Wyrypajew

PIJANI

przekład z języka rosyjskiego

Agnieszka Lubomira Piotrowska

dramat

role: 8M, 6K

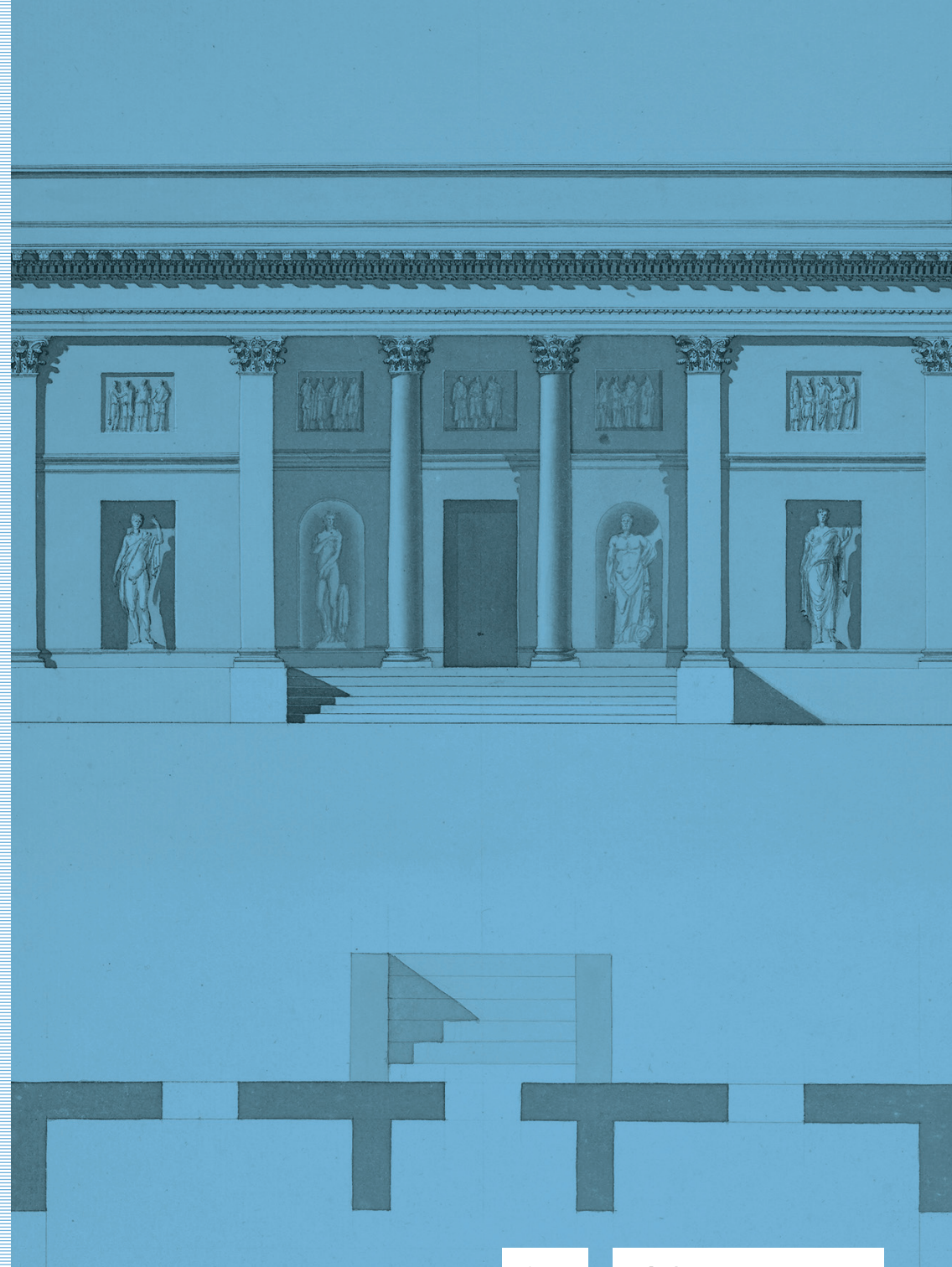
Iwan Wyrypajew (1974) – rosyjski reżyser, dramaturg i aktor. Jest absolwentem aktorskiej Akademii Teatralnej w Irkucku na wydziale aktorskim, studiował również w Wyższej Szkole im. Szczukina w Moskwie, gdzie od 2001 roku współpracował z Teatr.doc. Jest najczęściej na świecie wystawianym rosyjskim dramaturgiem młodego pokolenia – jego debiutanckie *Sny* wystawił londyński Royal Court Theatre. W polskich teatrach zrealizował *Lipiec* (Teatr na Woli), *Taniec „Delhi”* (Teatr Narodowy), *Iluzje* (Stary Teatr w Krakowie), *UFO. Kontakt* oraz *Ożenek* (Teatr Studio w Warszawie), *Niežnośnie długie objęcia* (Teatr Łąźnia Nowa w Krakowie/Teatr Powszechny w Warszawie) oraz *Słoneczna linia* (Teatr Polonia w Warszawie). Jest także twórcą filmów *Euforia* i *Tlen*. Wyrypajew jest laureatem licznych rosyjskich nagród teatralnych, otrzymał również Paszport „Polityki” 2012 w kategorii teatr.

Agnieszka Lubomira Piotrowska – tłumaczka tekstów literackich z języka rosyjskiego (m.in. powieści Władimira Sorokina, Wiktora Jerofiejewa) – w tym licznych sztuk teatralnych klasycznych (Antona Czechowa, Mikołaja Gogola, Michaiła Sałtykowa-Szczedrina, Aleksandra Puszkina) i współczesnych (Iwana Wyrypajewa, Jewgienija Griszkowca, Wasilija Sigariewa, braci Presniakow, Pawła Priażko). Często tłumaczy dramaty na potrzeby konkretnej realizacji teatralnej. Współtwórczyni i dyrektorka artystyczna Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Demoludy w Olsztynie (w latach 2006-2008), kuratorka „części wschodniej” Konfrontacji Teatralnych w Lublinie oraz festiwalu „ДА! ДА! ДА! Współczesny teatr, dramat i performans z Rosji” w Warszawie. Jurorka w konkursach dramatycznych w Jekaterynburgu, Mińsku i Permie; członkini jury na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Kolyada Plays w Jekaterynburgu oraz na Międzynarodowym Festiwalu Teatru i Filmu TEXTURE w Permie. Laureatka Nagrody Stowarzyszenia Autorów ZAiKS „za wybitne osiągnięcia w dziedzinie przekładu literatury rosyjskiej na język polski”.

Współcześni ludzie, ich zwykłe i mniej zwykłe problemy oraz alkohol. W kolejnych scenkach widzimy, jak za jego sprawą rozwiązują się języki, objawiają skrywane tajemnice i wybuchają nagle uczucia.

Alkohol jest źródłem zamroczenia bohaterów, ale jednocześnie powodem ich całkowitego otwarcia, zrzućcia masek, jakie noszą na co dzień. Dyrektor festiwalu filmowego Mark spotyka przewracającą się na ulicy pijaną Marthę i stara się jej uzmysłwić, że najważniejsze jest uświadomienie sobie życiowych celów i zadań. Laura opija wspólnie z przyjaciółmi Laurenzem i Magdą ich małżeństwo. Okazuje się jednak, że nadal czuje coś do Laurenza, z którym spędziła w związku ponad dwa lata. Ma żal do mężczyzny, że wybrał za żonę jej przyjaciółkę. Gustav z żoną Lore oraz Karl z Lindą upijają się w luksusowym mieszkaniu drogimi trunkami w rocznicę śmierci matki Karla. Nawet najdroższy alkohol nie pomaga jednak na radzenie sobie z traumą po śmierci najbliższych osób. Karl nieustannie zaprzecza

faktowi śmierci matki, a na dodatek przyznaje się przyjacielowi do dawnego romansu z jego żoną. Max z kolei w zamkniętej już restauracji świętuje swój wieczór kawalerski w towarzystwie najbliższych przyjaciół: Rudolfa, Gabriela i Matthisa oraz prostytutki Rosy, rozważając czy możliwe jest we współczesnym świecie słyszeć szept Boga w sercu. W drugim akcie losy postaci kolejno się przecinają. Nadal pijana Martha wyznaje nieoczekiwanie miłość spotkanemu na ulicy Gustavowi. Załamana Laura spotyka grupkę przyjaciół z wieczoru kawalerskiego i oświadcza Maxowi, że jest gotowa poślubić go tu i teraz, na ulicy. Karl w towarzystwie Lindy natyka się w parku na Laurenza i Magdę, której stara się uświadomić podłość męskiej natury. Mark trafia natomiast na Rosę, ujawniając jej prawdę o swojej śmiertelnej chorobie.

Andrzej Strzelecki

KOLOROWE SKARPETKI

komediodramat z piosenkami
role: tekst wieloobsadowy

Andrzej Tadeusz Strzelecki (1952) – reżyser i aktor teatralny, telewizyjny i filmowy, satyryk, nauczyciel akademicki, profesor sztuk teatralnych, rektor Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie (2008-2016), a także gracz i działacz golfowy. Przez wiele lat grywał w Teatrze Rozmaitości w Warszawie. Założyciel teatru Rampa oraz kabaretu „Kur”. W roku 2007 wydał pierwszą książkę *Człowiek w jednej rękawiczce*. Popularność przyniosła mu rola doktora Koziello w polskim serialu telewizyjnym *Klan*.

***Rzecz dzieje się w latach 50.
w Warszawie i przez moment
„na ciuchach” w Nowym Targu.
Tolek – pisarz wzorowany na
Leopoldzie Tyrmandzie usiłuje
nie dać się rzeczywistości i bardziej
gra niż naprawdę jest kolorowym
ptakiem.***

Kocha się w nim wiele kobiet, jeszcze więcej z nim sypia. Jest wśród nich Basia, żona jego przyjaciela Artura, ale tekst to historia relacji Tolka z Kasią, uczennicą liceum i córką oficera tajnych służb. Straszno-śmieszna stolica najczarniejszego okresu PRL i artystyczny świat, który albo współpracuje z władzą (jak Czarek, bardzo zdolny malarz wynajmujący się na różne partyjne okoliczności), albo próbuje ją oszukać (jak Artur handlujący ciuchami lub Wala prowadząca stoisko z odzieżą z importu na bazarze). Jest jeszcze Rysia, koleżanka Kasi pracująca w Pedecie, co budzi duże zainteresowanie, zwłaszcza Artura (dziewczyna jednak nie zgadza się na proponowany jej układ handlowy), która wiąże się

z Czarkiem, Danką studentka ASP, Betty – piosenkarka, krawiec Maurycy i Adam – kolega literat, który zarabia na życie jako inkasent. Kolejne odsłony miłosnego love story przetykane są popularnymi przebojami, które słyszymy w radiu lub na dancingach i które w swoisty sposób komentują akcję. Mimo wielu ograniczeń i upokarzających kompromisów Tolek uparcie twierdzi, że „Wszystko jest lepsze od wojny (...) nawet oni”. Niestety ze starcia z systemem nikt z bohaterów nie wyjdzie żywy.

SPIS UTWORÓW SCENICZNYCH ZAREJESTROWA- NYCH W ZAiKS-ie

marzec – kwiecień 2017

dramat polski

Grzegorz Walczak *Apostoł*, dramat, role:
tekst wieloobsadowy

Michał Chłudziński, Łukasz Czuj *Dom spo-
kojnej młodości*, dramat, role: 6M, 6K

Victoria Vascari *Jadwiga*, dramat, role: 2M, 2K

Victoria Vascari *One Renia Show*, mono-
dram, role: 1K

Victoria Vascari *Psychoterapia*, dramat,
role: 6M, 5K

Victoria Vascari *Stanisław*, dramat, role:
4M, 5K

Grzegorz Walczak *Kaktus*, groteska, role:
5M, 2K

Andrzej Sadowski *Leon i Matylda*, dramat,
role: 1M, 2K i chór

Juliusz Wątroba *Pociąg pośpieszny do
miłości*, dramat, role: 1M, 1K

Karolina Wojtko *Virgin*, monodram, role: 1K

Krzysztof Zanussi *Hybris*, dramat, role: 2M, 5K

Andrzej Bartnikowski *Mały Nemo w krainie
snów*, dramat dla dzieci, role: tekst wielo-
postaciowy

Anka Herbut *Czarne słońce*, monodram,
role: 1M lub 1K

Cezary Żołyński *Czarodziejskie krzesiwo*,
dramat dla dzieci, role: tekst wielopostaciowy

Michał Siegoczyński, Magdalena Zaniewska
Hollywood, dramat, role: 2M, 1K

Krzysztof Tomaszewski *Mama jesień*,
dramat, role: tekst wieloobsadowy

Beata Szreder *Retro-kryminał*, dramat,
role: 3M, 2K

Marek Stępień *Strefy czasowe*, dramat,
role: tekst wieloobsadowy

Marek Stępień *Strefy uczuć*, dramat, role:
tekst wieloobsadowy

Krzysztof Niedźwiedzki ***Stroiciel grzebieni***,
dramat, role: 4M, 1K

dramat obcy — przekład

Heiner Müller ***Filoktet***, przekład z języka
niemieckiego Jacek St. Buras, dramat, role: 3M

bajka

Marek Bartkowicz ***A wszystko przez krokodyla***, bajka dla dzieci, role: 9 postaci

Agata Fijewska, Zuzanna Fijewska-Malewska,
Natalia Fijewska-Zdanowska ***Chichotek***, bajka
dla dzieci, role: 10 postaci

Jakob i Wilhelm Grimm ***Czerwony kapturek***,
przekład Marceli Tarnowski, adaptacja Henryk
Hryniewicz, bajka dla dzieci, role: 7 postaci

Jan Grabiecki ***Królowa i gnom***, bajka dla
dzieci, role: tekst wielopostaciowy

Liliana Bardijewska ***Bajka o Kapciuszku,***
czyli jak to z wdzięcznością było, bajka dla
dzieci, role: tekst wielopostaciowy

Andrzej Grabowski ***Konik polny i mrówka***,
bajka dla dzieci, role: 3 postaci

adaptacja

Stanisław Grochowiak ***Rozbieranie do snu***,
adaptacja Waldemar Modestowicz, słuchowisko,
role: narrator i 5 głosów

Mieczysław Czuma ***Krakowskie abecadło***,
adaptacja Marta Giergielewicz, bajka muzyczna
dla dzieci, role: tekst wielopostaciowy

Molier ***Chory z urojeń***, przekład z języka
francuskiego Tadeusz Boy-Żeleński, adaptacja
Waldemar Śmigasiewicz, komedia, role: 6M, 4K

Molier ***Skapiec***, przekład z języka francuskiego
Tadeusz Boy-Żeleński, adaptacja Bogdan Kokotek,
dramat, role: tekst wieloobsadowy

słuchowisko

Marek Ławrynowicz ***Każdy w swoją stronę,***
czyli święto państwowe w Malinówku,
słuchowisko, role: 6M, 1K

Marek Ławrynowicz ***Sobótka w Malinówku***,
słuchowisko, role: 6M, 1K

Wojciech Dróżdź, Sławomir Rogowski
Anka i Blanka, słuchowisko, role: 4M, 2K

Dušan Kovačević ***Kumowie***, przekład z języka
serbskiego i adaptacja Grzegorz Walczak,
słuchowisko, role: 3M, 2K

Grzegorz Kasdepke ***Mole***, słuchowisko,
role: 3M, 3K

Maciej Wojtyszko ***Babel***, słuchowisko,
role: 8M, 1K

libretto

Agnieszka Glińska, Tomasz Man ***Liżę twoje serce***, teksty piosenek Marcin Januszkiewicz, libretto, role: tekst wieloobsadowy

George Noriega, Joel Someillan ***Madagaskar – musicalowa przygoda***, libretto Kevin del Aguila, przekład libretta Marek Robaczewski, Tomasz Robaczewski, musical, role: tekst wielopostaciowy

Irena Sitarz ***Modliszki***, libretto Eugeniusz Orłow, farsa muzyczna, role: tekst wieloobsadowy

Pinokio wg Carla Collodiego, libretto Małgorzata Szwałik, muzyka Szymon Godziemba-Trytek, musical dla dzieci, role: tekst wielopostaciowy

Pajacyki, libretto Eugeniusz Orłow, muzyka Ryszard Pokorski, dramat muzyczny dla dzieci, role: 10 postaci

inne

Adam Mickiewicz ***Dziady – noc pierwsza***, opracowanie Piotr Tomaszuk, dramat, role: 4M i dzieci

Bogdan Nauka ***Na otwartym sercu. Konsylium sceniczne na 12 piosenek i 10 aktorów***, piosenki Kazimierz Pichlak, muzyka Jacek Szreniawa, scenariusz widowiska, role: 5M, 5K

Patrycja Babicka ***Pitawal – historie kryminalne Krakowa w piosenkach***, scenariusz muzyczny, role: tekst wieloobsadowy

Krystyna Jakóbczyk ***Naszyjnik księżniczki Fiorimondy***, na motywach opowieści Mary de Morgan, dramat dla młodych widzów, role: tekst wieloobsadowy

Krystyna Jakóbczyk ***Niebieski kot***, na motywach powieści Mary de Morgan, dramat dla młodych widzów, role: tekst wieloobsadowy

Michał Chłudziński ***Cicha noc, czyli historia o narodzinach pańskich***, jasełka, role: tekst wieloobsadowy

Asja Łamiugina ***Stanisław Wygodzki – poeta niepochowany***, scenariusz, role: 1M, 1K

w 41. zeszycie „Nowych sztuk dla dzieci i młodzieży” ukazały się:

Thilo Reffert ***Hiro von Welt***, przekład z języka niemieckiego Lila Mrowińska-Lissewska, role: tekst wieloobsadowy

Ingeborg von Zadow ***Dom rozwianych złudzeń***, przekład z języka niemieckiego Lila Mrowińska-Lissewska, role: 5 postaci

WYDARZENIA

marzec – kwiecień 2017

XXIII EDYCJA FESTIWALU SZTUK PRZYJEMNYCH I NIEPRZYJEMNYCH

Od 4 do 23 marca w Łodzi trwała kolejna edycja międzynarodowego festiwalu teatralnego. W tym roku w programie festiwalu znalazły się między innymi *Triumf woli* Pawła Demirskiego w reżyserii Moniki Strzépki z Narodowego Starego Teatru w Krakowie oraz *Sceny myśliwskie z Dolnej Bawarii* Martina Sperra w reżyserii Grażyny Kani z Teatru Polskiego w Poznaniu.

powszechny.pl/pl/repertuar

III MARATON SŁUCHOWISK NASŁUCHIWANIE „RÓŻEWICZ / KOMPOZYCJE”

19 marca odbyła się trzecia edycja Maratonu Słuchowisk w całości poświęcona Tadeuszowi Różewiczowi. Tematem „Nasłuchiwanie” była głosowa i dźwiękowa interpretacja twórczości autora *Kartoteki*. W programie znalazły się nowe i archiwalne realizacje eksperymentalnej dramaturgii Różewicza, słuchowiska oparte na wierszach poety, jego wypowiedzi radiowe oraz autorskie lektury liryczne. Maraton rozpoczął się słuchowiskiem na żywo wyreżyserowanym przez Krzysztofa Czeczota na podstawie legendarnej sztuki z 1964 roku *Świadkowie albo nasza mała stabilizacja*. Wśród przypomnianych nagrań znalazło się *Odejście Głodomora* w reżyserii Helmuta Kajzara. W połowie „Nasłuchiwanie” dziennikarka radiowa Iwona Malinowska oraz reżyser radiowy Marek Kulesza zaprezentowali i skomentowali *(Auto)biografię radiową Tadeusza Różewicza*. W finale można było wysłuchać poetyckiego *Recyklingu* w reżyserii Waldemara Modestowicza, zdobywcy Grand Prix na festiwalu „Dwa Teatry” w 2007 roku. Autorem koncepcji

Maratonu jest Jacek Kopciński, który poprowadził rozmowy z twórcami słuchowisk.

Organizatorzy: Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie, Ośrodek Badań nad Polskim Dramatem Współczesnym IBL PAN, Teatr Polskiego Radia.

www.instytut-teatralny.pl

KONKURS NA LIBRETTO I MUZYKĘ DO BALETU DLA DZIECI

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS obchodzić będzie w marcu 2018 roku jubileusz stulecia istnienia. Rocznicą ta stanie się okazją do wielu uroczystych spotkań, dyskusji i prezentacji, ale także do konkursów, w których udział mogą brać twórcy aktywni w różnych dziedzinach sztuki. W Międzynarodowym Dniu Teatru, Stowarzyszenie ogłosiło pierwszy swój projekt rocznicowy. To konkurs na projekt libretta i muzykę do baletu dla dzieci w wieku od 7 do 12 lat. Udział w nim jest otwarty dla wszystkich autorów, tematyka ich utworów – dowolna. Pamiętać należy jedynie o wieku

odbiorców oraz o długości trwania utworu (od 45 do 60 minut). W konkursie rozpatrywane będą dzieła oryginalne, wcześniej niepublikowane ani nie wystawiane. Do opisu zdarzeń scenicznych dołączyć można inspiracje plastyczne oraz muzykę referencyjną. Zgłoszenia należy nadsyłać na adres Stowarzyszenia Autorów ZAiKS do 15 czerwca br. Rozstrzygnięcie konkursu przebiegnie dwuetapowo. Po rozstrzygnięciu I etapu (do 30 lipca br.) wybrani przez jury do II etapu autorzy otrzymają jednorazowe stypendia na kontynuowanie pracy. Termin ogłoszenia ostatecznych wyników konkursu i przyznania nagród to poniedziałek 15 grudnia br. www.zaiks.org.pl

LAUREACI II EDYCJI KONKURSU DRAMATURGICZNEGO „STREFY KONTAKTU”

24 marca 2017 roku ogłoszono wyniki II Konkursu Dramaturgicznego STREFY KONTAKTU zorganizowanego wspólnie przez Wrocławski Teatr Współczesny oraz Miasto Wrocław. Jury w składzie: prof. Zbigniew Majchrowski (przewodniczący),

Małgorzata Dziwulska, Marcin Kościelniak, Barbara Wysocka, przyznało dwie równorzędne pierwsze nagrody w wysokości 30 000 zł każda. Otrzymały je Malina Prześluga za dramat *Nie ma* oraz Sandra Szwarec za dramat *Doppelgänger*. Drugą nagrodę – 25 000 zł – odebrała Magdalena Tulli za swój debiut dramaturgiczny *Albo umrzeć*. Trzecia nagroda i suma 15 000 zł przypadła Agnieszce Jakimiak za *Kryształowy Pałac*. Podczas Festiwalu Dramatu STREFY KONTAKTU, CZYTANIA 3 i 4 czerwca 2017 r. zaprezentowane zostaną cztery dramaty nagrodzone przez Jury oraz *Pradziady* Wojciecha Kuczoka. Czytania performatywne powstaną w WTW oraz w Teatrach: Kochanowskiego w Opolu, Szaniawskiego w Wałbrzychu, Modrzejewskiej w Legnicy. Komisja Artystyczna Wrocławskiego Teatru Współczesnego pod przewodnictwem dyrektora teatru Marka Fiedora przyznała nagrody w postaci realizacji scenicznych i Nagrodę Pawła Korczaka. Jeszcze w tym sezonie odbędzie się prapremiera sztuki Marty Guśniowskiej *Poczekalnia sześć-dwa-zero* (reż. Marek Fiedor, koprodukcja WTW i PWST Wrocław). W sezonie 2017/2018 w WTW powstaną spektakle na podstawie *Pidżamowców* Mariusza Sieniewicza (reż. Krzysztof Czeczot) oraz *Pani Furii* Grażyny Plebanek, która zadebiutowała w konkursie jako dramatopisarka

(reż. Krzysztof Skonieczny). Grażyna Plebanek została także laureatką Nagrody Pawła Korczaka (10 000 zł), za wnikliwe rozpoznanie i oryginalne przedstawienie zagrożeń współczesnego świata. www.wteatrw.pl

CZYTANIE DEMIRSKIEGO W TEATRZE PRZY STOLE W SOPOCIE

20 marca aktorzy Teatru Wybrzeże (Magdalena Boć, Monika Chomicka-Szymaniak, Ewa Jendrzejewska, Katarzyna Kaźmierczak, Joanna Kreft-Baka, Grzegorz Gzyl, Piotr Łukawski, Grzegorz Otrębski i Cezary Rybiński) pod kierunkiem Michała Kurkowskiego przeczytali sztukę *Nie-boska komedia*. *Wszystko powiem bogu!* Pawła Demirskiego. O oprawę intelektualną wydarzenia zadbali młodzi teatrolodzy – studenci UG, którzy przedstawili swój komentarz do prezentowanej sztuki i poprowadzili dyskusję po czytaniu. Sztuka Pawła Demirskiego stawia trudne pytania: czy jakakolwiek społeczna rewolucja ma sens lub czy antysemityzm jest nieodłącznym elementem polskiej mentalności? www.teatrwybrzeze.pl

GDAŃSKIE SPOTKANIA TŁUMACZY LITERATURY „ODNALEZIONE W TŁUMACZENIU”, 6-8 KWIETNIA 2017

7 kwietnia w Muzeum Drugiej Wojny Światowej w Gdańsku nagrodę za całokształt twórczości translatorskiej otrzymała Danuta Cirlić-Straszyńska, znakomita tłumaczka z języków macedońskiego, chorwackiego, serbskiego i bośniackiego. Wśród siedmiu osób nominowanych za przekład jednego dzieła jury nagrodziło Piotra Pazińskiego, który z języka hebrajskiego przetłumaczył *Przypowieść o skrybie i inne opowiadania* Szmuela Josefa Agnona. Nagroda towarzyszy Gdańskim Spotkaniom Tłumaczy Literatury „Odnalezione w tłumaczeniu”, organizowanym przez Instytut Kultury Miejskiej. odnalezionewtlumaczeniu.pl

FINALIŚCI GDYŃSKIEJ NAGRODY DRAMATURGICZNEJ

7 kwietnia 2017 roku na posiedzeniu w Warszawie, Kapituła Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej, obradująca pod przewodnictwem Justyny Jaworskiej, w składzie: Ewa Guderian-Czaplińska, Justyna Jaworska, Jacek Kopciński, Grzegorz Niziołek, Jerzy Stuhr, po przeczytaniu czterdziestu sztuk zakwalifikowanych do drugiego etapu konkursu, nominowała do finału następujących autorów (wymienionych w porządku alfabetycznym):

- *Koniec przemocy* Bogny Burskiej, Magdy Mosiewicz
- *Słabi. Ilustrowany banal teatralny* Magdaleny Drab
- *Wszystko o mojej matce* Tomasza Śpiewaka
- *Błąd wewnętrzny* Anny Wakulik
- *Piekło-Niebo* Marii Wojtyszko

Czytania/pokazy warsztatowe sztuk nominowanych do finału konkursu odbędą się w dniach 22-26 maja 2017, podczas 12. Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych R@Port. Rozstrzygnięcie

konkursu przez wyłonienie laureata 10. Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej nastąpi 27 maja 2017 roku. Do rąk zwycięzcy trafi statuetka oraz 50 tysięcy złotych.

www.gnd.art.pl

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

ul. Hipoteczna 2
00-092 Warszawa
tel. 22 555 72 86
www.zaiks.org.pl

licencje na wystawienie

Małgorzata Stańczyk

Wydział Wielkich Praw
ul. Nalewki 8
00-158 Warszawa
tel. 22 530 53 35
malgorzata.stanczyk@zaiks.org.pl

biblioteka

ul. Hipoteczna 2
00-092 Warszawa
tel. 22 556 71 87
biblioteka@zaiks.org.pl
godziny otwarcia:
8.00–16.00 (13.00–14.30 wypożyczenia)

wydział ds. komunikacji

komunikacja@zaiks.org.pl

redakcja biuletynu
Joanna Biernacka
zaiks.teatr@zaiks.org.pl

www.zaiksteatr.pl

